

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný projednal v neveřejném zasedání konaném dne 10. 3. 2023 v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a členů JUDr. Roberta Waltra, Mgr. Olgy Houžvičkové, Mgr. Dagmar Jersákové, JUDr. Ivo Jahelky a doc. JUDr. Kateřiny Frumarové, Ph.D., námitky kárně obviněné **JUDr. Marcely Buštové**, soudkyně Okresního soudu v Mělníku, se sídlem Krombholcova 264, Mělník, zastoupené JUDr. PhDr. Stanislavem Balíkem, Ph.D., advokátem se sídlem Kolínská 13, Praha 3, proti rozhodnutí **ministra spravedlnosti** ze dne 14. 2. 2023, č. j. MSP-8/2023-OPAJ-SO/5, a rozhodl

t a k t o :

Námitky kárně obviněné proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 14. 2. 2023, č. j. MSP-8/2023-OPAJ-SO/5, **se z a m í t a j í**.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Návrhem předsedy Okresního soudu v Mělníku, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému dne 15. 12. 2022, bylo zahájeno kárné řízení se soudkyní Okresního soudu v Mělníku JUDr. Marcelou Buštovou. Řízení je vedeno u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 16 Kss 7/2022. Za spáchání v kárném návrhu blíže popsaneho kárného provinění bylo navrženo uložení kárného opatření odvolání z funkce soudkyně podle § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“).

[2] Podle kárného navrhovatele měla kárně obviněná způsobit v období od 21. 10. 2021 do 14. 12. 2022 nedůvodné průtahy při vyřizování věcí, a to v celkem 30 specifikovaných věcech.

[3] Kárně obviněná rovněž neměla postupovat v souladu se zákonem ve věci vedené u Okresního soudu v Mělníku pod sp. zn. 2 T 48/2019. V rámci vykonávacího řízení bylo nařízeno veřejné zasedání k rozhodnutí o prodloužení zkušební doby podmíněného odsouzení a následně bylo rozhodnuto, že se odsouzená ve zkušební době podmíněného odsouzení z trestního příkazu Okresního soudu v Mělníku ze dne 29. 4. 2019 osvědčila. Na

základě stížnosti státního zástupce bylo uvedené rozhodnutí usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2022 zrušeno, neboť o osvědčení bylo rozhodnuto předčasně, před uplynutím zkušební doby.

[4] Kárně obviněná neměla postupovat v souladu se zákonem i ve věci vedené pod sp. zn. 2 T 41/2017, kde bylo v rámci vykonávacího řízení rozhodnuto, že odsouzená vykoná trest odnětí svobody v trvání 1 roku se zařazením do věznice s ostrahou. Na základě stížnosti odsouzené bylo napadené rozhodnutí usnesením Krajského soudu v Praze zrušeno a věc byla vrácena soudu I. stupně z důvodu závažného procesního pochybení, nepřezkoumatelnosti rozhodnutí a z důvodu nařízení výkonu trestu odnětí svobody v odlišné výši, než ve které byl uložen, neboť původně byl nařízen trest v trvání 6 měsíců s podmíněným odkladem.

[5] Kárně obviněná neměla postupovat v souladu se zákonem rovněž ve věci vedené u Okresního soudu v Mělníku pod sp. zn. 2 T 106/2018, kde bylo ve vykonávacím řízení proti uprchlému rozhodnuto o prodloužení zkušební doby podmíněného odsouzení. Ke stížnosti obhájce bylo rozhodnutí zrušeno usnesením Krajského soudu v Praze, neboť nebyly dány podmínky pro vedení řízení proti uprchlému a napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné. Ačkoli dle závazného právního názoru nadřízeného soudu nebyly dány podmínky pro postup podle § 83 odst. 3 tr. zákoníku, kárně obviněná měla přesto dát pokyn k dalšímu postupu podle uvedeného ustanovení.

[6] Uvedeným jednáním měla kárně obviněná zaviněně porušit povinnost soudce rozhodovat na základě zjištěných skutečností a v souladu se zákonem, jak vyplývá z § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Tím měla spáchat kárné provinění podle § 87 odst. 1 tohoto zákona.

II.

[7] Rozhodnutím ministra spravedlnosti ze dne 14. 2. 2023, č. j. MSP-8/2023-OPAJ-SO/5, bylo podle § 100 odst. 3 ve spojení s § 99 odst. 2 zákona o soudech a soudcích rozhodnuto o dočasném zproštění výkonu funkce soudkyně JUDr. Marcely Buštové, a to na dobu do pravomocného skončení kárného řízení. Rozhodnutí bylo kárně obviněné doručeno dne 21. 2. 2023.

[8] V odůvodnění rozhodnutí ministr spravedlnosti nejprve rekapituloval obsah kárného návrhu. Existencí podaného návrhu a navrhovaným kárným opatřením v podobě odvolání kárně obviněné z funkce soudkyně je bezpochyby naplněna formální podmínka předpokládaná v § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích. V rozhodnutí proto bylo třeba posoudit, jestli je k dočasnému zproštění výkonu funkce soudkyně splněna i podmínka materiální, tedy zda vzhledem k povaze soudcovské funkce je na místě, aby do doby pravomocného rozhodnutí v kárném řízení kárně stíhaná nevykonávala svoji funkci.

[9] Ministr spravedlnosti zdůraznil, že průtahy při vedení soudního řízení jsou frekventovaným případem kárného provinění soudce. Délka a četnost tvrzených průtahů určují intenzitu kárného provinění a míru ohrožení důvěry v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Aniž by rozhodnutí předjímalo výsledek kárného řízení, ústí v závěr, že jednání kárně obviněné již dosáhlo takové intenzity a závažnosti, že není

pochyb o přímém ohrožení důvěry veřejnosti v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Vážné nedostatky se podle přesvědčení ministra opakují, spolu s chaotickým a nesoustředěným postupem v řízeních. Zvláště v agendě žádostí o zahrazení odsouzení je takový přístup obzvláště neakceptovatelný. Ministr poukázal na to, že již v předchozím kárném řízení byla kárně obviněná vytýkána pasivita, absence koncentrovanosti a koncepčního vedení řízení, jakož i absence výhledu do budoucna, jakým směrem se má řízení ubírat. Rovněž akcentoval, že nepomohla ani přijímaná opatření ze strany kárného návrhatele (snížení a posléze zastavení nápadu, jakož i nadstandardní pomoc administrativního aparátu). Přitěžující je pro kárně obviněnou i skutečnost, že vytýkané nedostatky se opakují i přesto, že na ně byla opakovaně upozorňována. Kárně obviněná si však nevzala z těchto postihů žádné ponaučení a nezměnila svůj přístup k plnění pracovních povinností.

[10] Míru závažnosti jednání, které je kárně obviněné kladeno za vinu, považuje ministr spravedlnosti za tak vysokou, že její setrvání ve funkci soudkyně po dobu trvání kárného řízení je neslučitelné se zájmy chráněnými skutkovou podstatou kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Vzhledem k povaze a důsledkům jednání, kterého se měla dle kárného návrhu dopustit a které zcela zásadně ohrožují důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů, je zcela na místě, aby až do pravomocného skončení kárného řízení nemohla nadále vykonávat funkci soudkyně. Rozhodnutí o dočasném zproštění funkce je sice citelným zásahem do výkonu soudcovské funkce, ale současně zcela koresponduje s mírou společenské nebezpečnosti jednání, pro které je kárně obviněná opakovaně kárně stíhána. Veřejný zájem na zajištění důvěry v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů již převažuje nad zájmem jedince, plynoucím z jeho práva na nerušený výkon veřejné funkce.

III.

[11] Proti rozhodnutí ministra spravedlnosti podala kárně obviněná námitky a domáhá se jeho zrušení. S rozhodnutím ministra spravedlnosti nesouhlasí a nepovažuje jej za správné.

[12] Dočasným zproštěním funkce soudkyně je kárně obviněné znemožněno odstraňovat průtahy, za které byla uznána vinnou rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2022, č. j. 16 Kss 6/2021 – 129. V důsledku rozhodnutí o dočasném zproštění funkce nemůže pokračovat v řízeních, v nichž jsou tvrzeny průtahy podle kárného návrhu v této věci. Tím, že nemůže pracovat na polehčujících okolnostech, je zasaženo do jejího práva na obhajobu. Rozhodnutí ministra spravedlnosti je však především v rozporu se zájmy účastníků řízení, v jejichž zájmu je, aby byla věc co nejdříve rozhodnuta. V řadě kárně vytýkaných i jiných věcí bylo nařízeno hlavní líčení či jednání, které bude nutno nejen odročit, ale případně vše opakovaně provést znovu.

[13] K názoru ministra spravedlnosti, že je ohroženo nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodnutí, resp. důvěra v takové rozhodování, namítla, že „*nikoli každé později vydané rozhodnutí je někomu stranící a vydané pod vlivem jakési konkrétně nespecifikované závislosti*“. Rychlost či pomalost rozhodnutí nelze formalisticky ztotožňovat s absencí nezávislosti, nestrannosti či spravedlivosti rozhodnutí.

[14] Nelze rovněž vycházet pouze ze statistických údajů, ale ze znalosti celé agendy příslušného soudce či soudu. Považuje za notorietu, že některé soudy či jednotlivci jsou kvůli své pravomoci a příslušnosti či nesprávně nastaveným rozvrhům práce zahlceni nápadem věcí a není v jejich reálných silách zabránit průtahům v řízení. Rozhodnutí ministra spravedlnosti proto považuje za přepjatě formalistické a vycházející pouze z tvrzení kárného navrhovatele.

[15] Kárně obviněná rozhodnutí ministra spravedlnosti dále vytýká, že bylo vydáno bez jakéhokoli dokazování a nevzalo v úvahu, že proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2022, č. j. 16 Kss 6/2021 – 129, podala kárně obviněná dne 13. 12. 2022 ústavní stížnost, o níž nebylo dosud rozhodnuto.

[16] Jedním z důvodů podané ústavní stížnosti byla podle přesvědčení kárně obviněné její diskriminace z důvodu věku. Kárný návrh byl podán obratem, cca 2 měsíce po doručení výše uvedeného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Nebyla jí dána reálná možnost nápravy. S ohledem na personální situaci u Okresního soudu v Mělníku „překáží“ jmenování mladšího soudce či soudkyně, jimž by mohla být předána její agenda. Po kárném rozhodnutí byl účelově měněn rozvrh práce, byla převedena na rozhodování opatrovnických a posléze občanskoprávních věcí. Bylo jí nabízeno, že pokud rezignuje, může na soudu působit jako asistentka soudce. Již v průběhu kárného řízení byla zvána k projednání svého působení v justici předsedou Krajského soudu v Praze.

[17] *Unfair* nátlak na to, aby uvolnila místo mladším, se promítl i do médií. V Mělnickém deníku byla obratem po doručení rozhodnutí o dočasném zproštění funkce zveřejněna informace o napadeném rozhodnutí. O této skutečnosti neinformovala kárně obviněná, ale v rozporu s pravidly novinářské etiky kontaktovala novinářka pouze tiskovou mluvčí Okresního soudu v Mělníku. K této argumentaci připojila internetový odkaz na příslušnou zprávu Mělnického deníku.

[18] Kárně obviněná uzavírá námitky proti rozhodnutí ministra spravedlnosti tvrzením, že pokud nebyl důvod pro její dočasné zproštění výkonu funkce soudkyně poté, kdy byl podán v pořadí první kárný návrh, není tomu tak ani nyní.

IV.

[19] Podle § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích *(m)inistr spravedlnosti může dočasně zprostit výkonu funkce soudce, je-li kárně stíhán pro takové kárné provinění, pro které je v kárné žalobě navrženo uložení kárného opatření odvolání z funkce, a to na dobu do pravomocného skončení kárného řízení. Podle odstavce 4 téhož paragrafu (p)roti rozhodnutí o dočasném zproštění výkonu funkce podle odstavce 1 písm. b) může soudce do 5 pracovních dnů od jeho doručení podat námitky k soudu, příslušnému podle zvláštního právního předpisu ke kárnému řízení; podání námitek nemá odkladný účinek.*

[20] Podle § 13a zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“), *(p)okud v souvislosti s podáním návrhu na zahájení kárného řízení byl soudce dočasně zproštěn výkonu funkce soudce a proti rozhodnutí o dočasném zproštění byly kárně stíhaným soudcem podány námitky, rozhodne senát nejprve o těchto námitkách, a to do 10 pracovních dnů bez*

jednání usnesením, kterým buď námitky zamítne, nebo dočasné zproštění výkonu funkce zruší. Obdobně se postupuje, pokud v souvislosti s podáním návrhu na zahájení kárného řízení byl dočasně zproštěn výkon funkce státní zástupce a proti rozhodnutí o dočasném zproštění byly kárně stíhaným státním zástupcem podány námitky.

[21] Formální podmínka uvedená v § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích splněna je. Kárný návrhovatel požaduje v kárném návrhu odvolání kárně obviněné z funkce soudkyně.

[22] K tomu, aby bylo rozhodnutí ministra spravedlnosti zákonné, však současně třeba, aby byla splněna i podmínka označovaná jako podmínka materiální, v zákoně sice výslovně neuvedená, plynoucí však z podstaty a funkce soudů a soudců v systému dělby moci. Jí je třeba rozumět to, že okolnosti kárného stíhání, především pak rysy údajného kárně stíhaného jednání, viděny v relevantních souvislostech, vyžadují, aby kárně stíhaný soudce byl rozhodnutím ministra dočasně „vyřazen“ z běžného výkonu své funkce.

[23] Jak již kárný soud opakovaně zdůraznil (např. usnesení ze dne ze dne 14. 2. 2018, č. j. 16 Kss 6/2017 – 98, ze dne 11. 4. 2018, č. j. 16 Kss 1/2018 – 111, nebo ze dne 30. 9. 2020, č. j. 13 Kss 5/2020 – 59) kárné řízení se soudci je záměrně koncipováno jako proces, v němž má hlavní a poslední slovo kárný soud, zatímco osoby, které jsou součástí moci výkonné či se jako funkcionáři soudů podílejí na státní správě soudnictví, mají toliko roli jedné z procesních stran kárného řízení.

[24] Výjimkou je kompetence ministra spravedlnosti rozhodnout o dočasném zproštění výkonu funkce soudce. Zde je soud (kárný senát) v postavení nezávislého orgánu provádějícího na základě opravného prostředku (námitky) soudce, jenž byl dočasně zproštěn výkonu funkce, plný přezkum zákonnosti rozhodnutí ministra spravedlnosti. Smyslem a účelem výjimečné kompetence výkonné moci zasáhnout takto do samotné podstaty funkce soudce (zbavit jej dočasně možnosti funkci vykonávat, navíc s mimořádně závažnými dopady do materiálního zabezpečení soudce, srov. § 100 odst. 2 zákona o soudech a soudcích), je potřeba rychlé a efektivní reakce v situacích, jež „vyřazení“ soudce z rozhodovací činnosti naléhavě vyžadují. Výjimečná a potenciálně zneužitelná kompetence ministra spravedlnosti musí být vyvážena pečlivou soudní kontrolou na základě opravného prostředku dotčeného soudce.

[25] Soud musí při rozhodování o námitkách brát v rámci posuzování materiální podmínky zákonnosti rozhodnutí ministra spravedlnosti v úvahu důvody, kvůli nimž je mu kompetence k přezkumu rozhodnutí ministra spravedlnosti zákonem svěřena.

[26] Prvním důvodem je ochrana systémové role soudní moci. K tomu, aby soudní moc plnila svoji ústavní roli, je nezbytně třeba široké a skutečné rozhodovací nezávislosti soudců bez možnosti svévolného zasahování moci výkonné do jejich rozhodovací činnosti. V tomto ohledu kárné senáty plní klíčovou funkci při ochraně systémové role soudní moci a nesmí podléhat tlaku politickému, mediálnímu či jinému.

[27] Součástí systémové role soudní moci je však i to, že musí být vnímána veřejností jako nestranná, nezávislá a poctivá záruka spravedlnosti. Ústavní pozice soudní moci je na

důvěře v ni založena. Bez důvěry ztrácí soudní moc legitimitu. Je zjevné, že vnímání soudní moci jako důvěryhodné může být narušeno, je-li proti určitému soudci vedeno kárné řízení. Soudce se tím dostává do situace víceméně veřejného (neboť fakt vedení kárného řízení se veřejnosti zpravidla neutají) zpochybnění své profesní a morální integrity. To může ve veřejnosti důvěru v soudcovu schopnost kvalitního a nezávislého rozhodování negativně ovlivnit. Jsou-li v dané chvíli dostupné informace o soudcově jednání a jiných okolnostech s ním souvisejících takové, že by mohly vést k významné míře obecné nedůvěry v soudcovu rozhodovací činnost v době mezi zahájením kárného řízení a rozhodnutím kárného senátu o soudcově kárné odpovědnosti, je namíste použití mimořádného prostředku, kterým je rozhodnutí ministra spravedlnosti podle § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích. Účelem jeho použití je ochrana důvěryhodnosti soudní moci po dobu trvání kárného řízení, tedy do doby, než bude definitivně rozhodnuto, zda se kárně stíhaný soudce dopustil závažného porušení svých povinností.

[28] Kárný senát při přezkumu rozhodnutí ministra spravedlnosti musí pečlivě vážit dva proti sobě stojící důležité zájmy – na jedné straně zájem na zachování nezávislosti soudní moci a ochraně zásady zákonného soudce, na straně druhé na zachování důvěryhodnosti soudní moci.

V.

[29] Kárný senát musel učinit předběžný a prozatímní úsudek o povaze jednání kárně obviněné, pro které je proti ní vedeno kárné řízení, a o relevantních souvislostech tohoto jednání. Jedná o úsudek předběžný a prozatímní, činěný v zákonem předepsané krátké lhůtě (§ 13a věta první zákona č. 7/2002 Sb.). Rozhodnutí o námitkách nelze v žádném ohledu vnímat jako náznak, jak kárný senát rozhodne ve věci samé. Specifikum projednávané věci pak spočívá v tom, že kárný senát rozhodoval v relativně nedávné době (dne 13. 9. 2022) o kárném návrhu téhož navrhovatele proti kárně obviněné. Podstatou předchozího kárného návrhu byly její povahou obdobné skutečnosti, které jsou kárně obviněné kladeny za vinu i v nyní projednávané věci a o které ministr spravedlnosti opřel své rozhodnutí o dočasném zproštění kárně obviněné výkonu funkce soudkyně. I nyní kárně obviněná čelí tvrzením, že způsobila nedůvodné průtahy při vyřizování v návrhu specifikovaných věcí, jakož i tvrzením o závažných pochybeních při rozhodování v označených trestních věcech.

[30] Rozhodnutí ministra spravedlnosti o dočasném zproštění výkonu funkce soudkyně bylo kárně obviněné doručeno dne 21. 2. 2023. Námitky proti rozhodnutí byly kárnému soudu doručeny 24. 2. 2023. Lhůta pro podání námitek, stanovená v § 100 odst. 4 zákona o soudech a soudcích, tedy byla dodržena.

[31] Kárně obviněná namítla, že bylo dočasným zproštěním výkonu funkce soudkyně zasaženo do jejího práva na obhajobu v kárném řízení, protože nemůže pracovat na polehčujících okolnostech – odstraňovat průtahy, za které byla uznána vinnou předchozím rozhodnutím kárného soudu. Současně je takové rozhodnutí v rozporu se zájmy účastníků řízení, spočívajících v tom, aby byla jejich věc co nejdříve rozhodnuta. Tyto námitky nejsou důvodné. Dočasné zproštění výkonu funkce soudce z povahy věci vede k tomu, že věci napadlé do příslušného soudního oddělení nemůže po dobu dočasného zproštění vyřizovat soudce, jemuž byly původně přiděleny. Stejně tak lze připustit, že následná opatření předsedy či místopředsedy soudu související s určením jiného soudce k vyřízení

těchto věcí, jakož i jejich faktické převzetí, nastudování či opětovné splnění procesních povinností, mohou rozhodnutí ve věci samé oddálit (byť i tento předpoklad nemusí platit absolutně a může tomu být právě naopak). To však nemůže znamenat, že je třeba rozhodnutí o dočasném zproštění výkonu funkce soudkyně zrušit. Výkon rozhodovací činnosti je kontinuální proces zahrnující průběžné rozhodování za současného vedení řízení a přípravy rozhodnutí ve věcech dalších. Výjimečnou je situace, kdy má soudce v určitém časovém okamžiku „čistý stůl“. Rozhodnutí o dočasném zproštění výkonu funkce soudce proto vždy ovlivní neskončené věci kárně obviněného soudce. Bylo třeba případně tvrdit konkrétní souvislosti, pro které je třeba podle názoru kárně obviněné dát přednost tomu, aby i přes navrhované kárné opatření a tvrzení učiněná v kárném návrhu mohla funkci nadále vykonávat. To však kárně obviněná nečiní. Omezuje se na obecné tvrzení, že v řadě kárně vytýkaných i jiných věcech bylo nařízeno hlavní líčení či jednání a obecně poukazuje na důsledky dočasného zproštění výkonu funkce soudkyně (nutnost odročení jednání či potřebu zopakovat dosavadní průběh trestního řízení).

[32] Obdobně je třeba uzavřít o námitce o zásahu do práva na obhajobu kárně obviněné, neboť dočasné zproštění funkce jí brání odstraňovat průtahy, za které již byla uznána vinnou a kárně potrestána. Rozhodnutí ministra spravedlnosti akcentuje, že jednání kárně obviněné již dosáhlo takové intenzity a závažnosti, že bezpochyby vede k ohrožení důvěry veřejnosti, zdůrazňuje chaotický a nesoustředěný postup kárně obviněné, jakož i opakování vytčených nedostatků. Kárný soud nepředjímá důvodnost těchto argumentů. Kárně obviněná však s důvody rozhodnutí ministra spravedlnosti věcně nepolemizuje. Přisvědčit takto obecně formulované námitce by muselo znamenat, že je zapovězeno dočasně zprostit výkonu funkce soudce každého, kdo byl dříve shledán vinným kárným proviněním spočívajícím v nedůvodných průtazích a dle svého tvrzení pracuje na odstranění vytčených nedostatků. Bez ohledu na to, co je mu vytýkáno v dalším kárném návrhu a na to, co uvedl ministr spravedlnosti v rozhodnutí o dočasném výkonu funkce soudce.

[33] Kárně obviněná namítla, že rychlost či pomalost rozhodování nelze formalisticky ztotožňovat s absencí nezávislosti, nestrannosti či spravedlivosti rozhodnutí. Tomu lze v obecné rovině přisvědčit. Rozhodnutí o dočasném zproštění výkonu funkce soudkyně však následek (přímé ohrožení důvěry veřejnosti v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů) nevztahuje pouze k přetrvávajícím neodůvodněným průtahům. Činí tak ve vztahu k „jednání kárně stíhané soudkyně popsané v kárném návrhu“. Kárný návrh vedle 30 věcí, v nichž mělo docházet k neodůvodněným průtahům, kárně obviněné vytýká i postup při rozhodování o osvědčení odsouzené ve zkušební době, kdy měla kárně obviněná rozhodnout předčasně, před uplynutím zkušební doby. V jiné věci mělo být rozhodnuto o nařízení výkonu trestu původně uloženého s podmíněným odkladem, avšak v odlišné (dvojnásobné) výši než byl původně uložen. Jakkoli kárný soud nyní nepředjímá, zda se kárně obviněná vytýkaného jednání skutečně dopustila, nemůže být pochyb o tom, že vytýkané jednání může přímo ohrožovat důvěru veřejnosti v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. K tomu však kárně obviněná v námitkách nic neuvádí.

[34] Kárně obviněná zdůrazňuje potřebu znalosti celé agendy příslušného soudu či soudce a zdůrazňuje důsledky nesprávně nastaveného rozvrhu práce, čímž může docházet k zahlcení jednotlivých soudců bez možnosti zabránit průtahům v řízení. Tato obecná

tvrzení však nejsou v námitkách provázána s konkrétní osobní situací kárně obviněné. Ani ona netvrdí, že by se v jejím případě jednalo o tento případ. Nezbyvá proto než poukázat na tvrzení uvedená v bodu 4 a násl. odůvodnění kárného návrhu, kde se kárný návrhovač věnuje skladbě agendy kárně obviněné v posledních letech a prezentuje přijatá opatření (nejprve odebrání specializace a následné podstatné snížení nápadu v rejstříku „T“) jako zájem vedení soudu vyvarovat se vytváření dalších průtahů. Zmínit je rovněž třeba, že se kárný soud otázkou pracovního zatížení kárně obviněné zabýval i v rozhodnutí o předchozím kárném návrhu (odst. 20, 45 či 49 rozhodnutí ze dne 13. 9. 2022, č. j. 16 Kss 6/2021 – 129).

[35] Kárně obviněná namítla, že rozhodnutí o dočasném zproštění výkonu funkce soudce nevzalo v úvahu, že podala proti rozhodnutí kárného senátu ze dne 13. 9. 2022 ústavní stížnost. Kárný soud připomíná, že v mezidobí byla usnesením ze dne 28. 2. 2023, sp. zn. IV. ÚS 3422/22, ústavní stížnost odmítnuta.

[36] S důvody rozhodnutí o dočasném zproštění výkonu funkce soudce se mýjí úvahy kárně obviněné, že na Okresním soudu v Mělníku „překáží“ jmenování mladšího soudce, zmínky o (dle jejího názoru) účelové změně rozvrhu práce, jakož i tvrzení o *unfair* nátlaku spočívajícím ve zmínce o dočasném zproštění výkonu funkce v regionálních médiích. Sama kárně obviněná tyto skutečnosti uvádí „v širším kontextu“, jejich podrobnější vysvětlení nepředkládá. Kárný soud proto může pouze poukázat na důvody, které k obdobným tvrzením uvedl již v minulosti (odst. 49 rozhodnutí kárného senátu z 13. 9. 2022).

[37] Kárně obviněná uzavřela, že pokud nebyl důvod k dočasnému zproštění funkce soudce po podání v pořadí prvního kárného návrhu, nebylo tomu tak ani tentokrát. Hypotéza § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích nepodmiňuje rozhodnutí o dočasném zproštění výkonu funkce soudce tím, že kárně obviněný soudce čelí kárnému návrhu opakovaně. Na druhé straně pak nebrání ani tomu, aby již v případě prvního kárného návrhu, za splnění formální a materiální podmínky, ministr spravedlnosti podle uvedeného ustanovení postupoval.

VI.

[38] S ohledem na výše uvedené úvahy kárný senát dospěl k závěru, že námitky kárně obviněné proti rozhodnutí ministra spravedlnosti o tom, že se kárně obviněná podle § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích dočasně zproštuje výkonu funkce soudkyně, jsou nedůvodné. Proto tyto námitky zamítl.

[39] Ten, kdo byl podle § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích dočasně zproštěn výkonu funkce soudce, se od účinnosti rozhodnutí (§ 100 odst. 3 ve spojení s § 99 odst. 2 zákona o soudech a soudcích) nesmí podílet na výkonu soudnictví. Zejména nesmí rozhodovat ve věcech mu přidělených a činit v nich jiné úkony. Není povinen podílet se na běžném chodu soudu; je však povinen poskytnout soudu součinnost potřebnou k novému uspořádání věcí v souvislosti s rozhodnutím o dočasném pozastavení výkonu funkce soudce, zejména předat spisy či jiné věci týkající se rozhodovací činnosti a poskytnout informace o tom, co bylo ve věcech dosud činěno, není-li to patrné ze spisu.

[40] Soud, jehož soudci byl dočasně pozastaven výkon funkce soudce, je povinen zajistit další výkon soudnictví ve věcech přidělených dosud dotyčnému soudci. S přihlédnutím

k okolnostem a povaze těchto věcí je třeba přidělit je jinému soudci uplatněním již existujícího pravidla uvedeného v rozvrhu práce, případně změnou rozvrhu práce (§ 41 odst. 2 věta druhá zákona o soudech a soudcích), nebo, snesou-li odkladu bez činění úkonů v nich, vyčkat výsledku kárného řízení.

[41] Kárný senát usiluje o pokud možno rychlé projednání kárných věcí soudce, jemuž byl dočasně pozastaven výkon jeho funkce.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. března 2023

Mgr. David Hipšr
předseda kárného senátu